

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 23. november 2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepolitik og Jura
Sagsbeh.: DEPSPO
Sagsnr.: 1610294
Dok. nr.: 228666

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 28. oktober 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 118 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 118:

”Vil ministeren kommentere artiklen ”SF'er: Skandalelæge omskar to venners børn” bragt på mx.dk den 26. oktober 2016, og vil i ministeren i den forbindelse svare på, om man som læge må tvinge et barn til omskæring, hvis barnet modsætter sig omskæring?”

Svar:

Det er ikke muligt for mig at kommentere på enkeltsager. Min besvarelse vil derfor tage udgangspunkt i en generel beskrivelse af reglerne om samtykke til behandling af børn under 15 år.

Det fremgår af sundhedslovens § 15, stk. 1, at ingen behandling må indledes eller fortsættes uden patientens informerede samtykke, medmindre andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov eller af §§ 17-19. Det er således en forudsætning for behandlingen, at patienten har givet sit informerede samtykke.

For børn under 15 år gælder reglerne i forældreansvarsloven. Det betyder, at det er forældremyndighedsindehaveren, der giver samtykke til behandling på barnets vegne. Af forældreansvarslovens § 2, stk. 1, følger det, at forældremyndighedens indehaver skal drage omsorg for barnet og kan træffe afgørelse om dets personlige forhold ud fra barnets interesse og behov. Af bemærkningerne til § 11 i lov om patienters retsstilling, som nu er videreført til sundhedslovens § 14, fremgår det, at en patient, der ikke selv kan give informeret samtykke, skal inddrages mest muligt i beslutningsprocessen. Barnets tilkendegivelser vedrørende behandlingen skal, hvis de er aktuelle og relevante, tillægges betydning.

Det er den behandlingsansvarlige sundhedsperson, der foretager en konkret vurdering af barnet for at afklare, om barnet er i stand til at forstå behandlingssituationen og dermed afklare, i hvilket omfang barnets tilkendegivelser skal tillægges betydning, jf. sundhedslovens § 21, nr. 4.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Simone Poulsen